D 22

ചൈത്രക്ഷേത്രം

(തുള്ളൽ)

കിളിമാനൂർ ആർ. മാധവവാര്യർ.

The Composer of Songs in "Bhakta Prahalda"

1122

SREE KRISHNA VILASOM GRANDHASALA
PUTHENCHIRA

പൈതൃക്ഷേത്രം

(തുള്ളൽ)

PRESENTED BY:
SRI M. K. VASUDEVAN NAIR
MANIYARA VEEDU
MALAYINKIL

കിളിമാനൂർ ആർ. മാധവവാര്യർ.

The Composer of Songs in "Bhakta Prahalda"

1438
D22

കന്നംപതിപ്പ് കാപ്പി 500] [വില അണ 8]

1122

PRESENTED BY:
SRI M.K. VASUDEVAN NAIR

അഭിപ്രായം

സരസഗായക കവിയായ കിളിമാനൂർ ആർ. മാധവവാര്യർ രചിച്ച 'ചൈത്രക്ഷേത്രം' തുള്ളൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശ്രയസ്ഥാനമായ കിളിമാനൂർരാജവംശത്തിലെ വിദ്വാൻ കോയിത്തമ്പുരാൻ എന്ന പ്രസിദ്ധനായ ആ മഹാകവിയുടെ സന്താനഗോപാലം തുള്ളലിനെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. തുള്ളൽ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഉപജ്ഞാതാവായ കുഞ്ചൻനമ്പ്യാരുടെ കഥകം ഒഴിച്ചാൽ പ്രഥമസ്ഥാനത്തു നില്ക്കുന്നതു ഈ കൃതി തന്നെയാണു്. വെൺമണിമഹൻ നമ്പൂരിയുടെ ജൂബിലി മഹോത്സവവും കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊണ്ണിത്തമ്പുരാന്റെ സുന്ദരകാണ്ഡവും ഇപ്പോൾ പുറപ്പെട്ടുന്ന ഈ ചൈത്രക്ഷേത്രവും അല്ലാതെ ഇനി പേരുപറയുവാൻ കൊള്ളാവുന്നവയായി വേറെയുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണു്.

ഈ കവിയുടെ തുള്ളൽശൈലിയിൽ തഴക്കവും പഴക്കവും ധാരാളമുണ്ടെന്നു ഈ കൃതിയുടെ ഏതുഭാഗവും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. സംഗീതപ്രധാനമായ കഥന രീതിയുടെ രൂപമായ പദാവലികൾ സ്വച്ഛന്ദം പ്രവഹിക്കുന്നതു വായനക്കാർക്കു അനുഭവസ്ഥമാകുമെന്നു സധൈര്യം പറയാം. തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാരുടെ വിശിഷ്യ ചിത്തിരതിരുനാൾ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ ഭരണസാമർത്ഥ്യവും കർമ്മമാഹാത്മ്യവും വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതു രാജഭക്തരായജനങ്ങൾക്കു

അത്യന്തം ശ്ലാഘ്യമായിത്തോന്നും. ആധുനിക കാലങ്ങളിൽ ഇവിടെ ഏർപ്പെട്ടുത്തീട്ടുള്ള പരിഷ്കാരങ്ങളും വിശിഷ്യാ ക്ഷേത്രപ്രവേശം എന്ന ലോകവിശ്രുതമായ വിളംബരവും കവി സരസവും എന്നാൽ നാതിവിസ്തരവും ആയ രീതിയിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളതും ഈ കൃതിയുടെ മാഹാത്മ്യത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. തുള്ളക്കാർക്കു ശ്രേയസ്സിനും നാട്ടുകാരുടെ രാജഭക്തിയ്ക്കും ഉതകുന്ന ഈ കൃതി കേരളമൊട്ടുക്കു പ്രചരിക്കട്ടെ.

(Sd) P. Ananthan Pillay,
12—12—1121.

SREE KRISHNA VILASOM GRANTHASALA

ശ്രീ

പൈതൃകക്ഷേത്രം

തുള്ളൽ

വാരണവദനൻ ഭഗവാൻ വിഘ്നനി
വാരണ നാരണ സേവ്യൻ നതജന
ദാരുണ മാരണമൊക്കെയൊഴിക്കും
കാരുണികൻ മമ നല്ലൊരുകവനമു
ദ്ധീരണമപ്പൊട്ട ചെയ്യാൻ തുണയായ്
തീരണമെന്നും; തിങ്ങി നിറഞ്ഞൊരു
നീരണപൊട്ടിയൊലിക്കും മാതിരി
ചേരണമസ്സൽ പദനിര; വിബുധ
ന്മാരണയുന്നവർ കേട്ടു രസിപ്പാൻ
കാരണമാകണ; മെന്നല്ലഭിമത
പൂരണമേകണ മിങ്ങു ഭവാംബുധി
താരണവും തരമാകണ; മതിനഹ
പാരുണകാന്തി വഹിക്കും തൽപദ
താരിണതാണ വണങ്ങീടുന്നേൻ.
വാണീ ഭഗവതി വാരിജ സംഭവ
റാണീ പുസ്തക ജപപട വീണാ
പാണി പുരാണി പുരാന്തകരമണീ-
ന്ദ്രാണി രമാദി സമാദരണീയേ!

താണിതവീണ നമിച്ചീടുന്നേൻ,
കാണികനിഞ്ഞു കടാക്ഷിച്ചാലും.
പാണിനിയെന്നോ ജൈമിനിയെന്നോ
ബാണമയൂരമുരാരികളെന്നോ
ക്ഷോണിയിൽ മുമ്പുണ്ടായവർ ചിലരുടെ
ചേണിയലുംപേർ പോലും ചെവിയതിൽ
വീണറിവില്ലാതോരുമടസ്സാം-
പ്രാണികളാകിലു മവിടുത്തെക്കണ്ൻ
കോണിളകിച്ചൊരിയുന്ന കടാക്ഷ
ശ്രേണിലഭിച്ചാൽ സുമധുര കോമള
വാണിതകത്തു സദസ്സുകുലുക്കി
പ്രീണിപ്പിപ്പാൻ മതിയാവോളം
ത്രാണിയെഴുന്നവരായ് വരുമെന്നതു
കാണുന്നുണ്ടതു സുവിദിതമല്ലോ.
അംബ! കുരുംബാധീശ്വരി ശാശ്വതി
സാംബകുടുംബിനി, ശങ്കരിനിൻ കൃപ
പിൻബലമടിയനിവൻ ഭവദീയ പ
ദാംബുജലംബിത ബംഭരമല്ലേ?
അംബരചാരികൾം ചാരണകിന്നര
കിമ്പുരുഷാദി പരമ്പരനാരദ
തുംബുരു സനകവസിഷ്ഠ സനന്ദന
കുംഭജപുലഹപുലസ്ത്യാദികളും
ശംബരവൈരി വധംബത ചെയ്തൊരു
ശംഭുവുമംബുരുഹാസനനും പുന
രംബുധിശായി പരൻ പുരുഷോത്തമ
നമ്പർകടംബമതിൻ പതിയെന്നിവ

PRESENTED BY:
SRI M. K. VASUDEVAN NAIR

രും, ബഹുസംഭ്രമ ഭക്തിഭരംപണി
യും ഭവനേശ്വരി പാഹി നമസ്തേ.
കീരകുരംഗപുരാധീശ്വരരാം
ചാരുനുപാന്വയ കുലദൈവതമായ്
പേരെഴു "മയ്യുണ്ണികാവ" മരും
ഭൂരികൃപാനിധി ഭൂതാധീശൻ
മാരമുരാരി കുമാരനുദാരൻ
മാരമദാപഹമഞ്ജു ശരീരൻ
വീരവരാഗ്രണി ഘോരഭവോംബുധി
താരകനായിട്ടു മെൻപര ദൈവം,
വൈരി വിപൽഭയ ഭാരമൊഴിച്ചു മ-
നോരഥ പൂരണമേകണമെന്നും;
രാമമഹത്വം തിരിയാതെയു മാ
നാമജപത്തിൻ മാഹാത്മ്യത്താൽ
ഭൂമിയിലാദി കവീശ്വരനെന്നും
മാമുനി വഗ്വലമാമതെന്നും
ആമഹനീയ യശസ്സുവളർത്ത വ
നാമഭിവന്ദ്യകവീന്ദ്രനൃഷീന്ദ്രനു;
മോമൽഭാഗവതാദി പുരാണ
സ്തോമം തീർത്തൊരു ദിവ്യനു;മിതര
ശ്രീമദൃഷീശ്വര മുഖ്യന്മാരും
കാമമനുഗ്രഹമേകീടേണം.
കാമവിനാശന ഭഗവാൻ താനിഹ
ഭൂമിയിൽ വന്നവതാരമെടുത്തഥ
ഭീമഭവോണ്ണവസന്തരണത്തിനു
നാമറിയേണ്ടുമവസ്ഥകളെല്ലാം

ക്ഷേമദമരുളിച്ചെയ്തൊരു സാക്ഷാൽ
സ്വാമിയതീന്ദ്രൻ "ശങ്കര" ഗുരുവും;
ആമധുസൂദന ഭക്തശിരോമണി
യാമവനീസുരവര "നാരായണ"
നാമമിയന്ന കവീന്ദ്രനനന്ത ഗു
ണാമല വാഗമൃതാംഭോ നിധിയും;
പേമഴപോലെ നിരർഗ്ഗളമായി
ക്കോമളവാങ്മധുതൂകാൻ നോക്കൊരു
കാമമുദിച്ചതു സാധിപ്പിപ്പാൻ
മാമകമനസി വസിച്ചരുളേണം.
രാമായണവും ഭാഗവതാദിയു
മാമാതിരി മറനവധി കൃതിയും
ഈമാനുഷകുലമറിയും വണ്ണമ
സാമാന്യാത്ഭുതമെഴുതിക്കേരള
ഭ്രമാവഖില സമാരാധിതനാ
മാമാന്യൻഗുരു "രാമാനുജ"നും;
വിശ്വവിധാതൃവിലാസിനി, തന്നുടെ
വശ്യയതാണെന്നഖില ജനാനാം
വിശ്വാസംവരുമാറു നടന്നൊരു
നിശ്വാസത്തിനു രൂപഭാവലി
വിശ്വമനോഹര ഫലിതരസങ്ങളു
മിശ്രിനിറച്ചു ചമച്ചു മറിച്ചൊരു
വിശ്രുതനാം കവി "കുഞ്ഞ"നു; മഥ വാകു
വൈശ്രവണത്വം നേടിനിരങ്കുശ
മശ്രമമനവധി കൃതികൾ ചമച്ചക
മുർവ്വീശ്വര"നുണ്ണായ്" വാഴ്ത്തുക"; മെന്നിവർ

ആശ്രയഭാവാൽ കൈതൊഴുമെന്നെറ പ
രിശ്രമമൊന്നു ഫലിപ്പിക്കേണം.
കർമ്മഫലങ്ങൾ ഭുജിച്ചുതുലപ്പാൻ
ജന്മമെടുത്തിഹ ശൈശവകാലെ
അമ്മതരുന്നവതിന്നു വളർന്നീ
ട്ടിമ്മനുജാകൃതിയേതാണ്ടായി
നന്മയതിന്നതു തിന്മയതിന്നിതു
നമ്മുടെ ധർമ്മമതിന്നതിതോന്നും
എൺമാത്രം തിരിയാത്തതുമോമയ
കൺമാത്രേണ നടന്നടശായാം
മൺമാഗ്ഗം "ഹരി" യെന്നു തുടങ്ങി
സ്സന്മാഗ്ഗപ്രദ വിദ്യകൾ പലതും
കർമ്മാദ്യങ്ങൾ സമസ്തംപരിചിൽ
ബ്രഹ്മാപ്പണമായ് ചെയ്തെന്നോളം
നിർമ്മായം കൃപയോടുപദേശി
ച്ചെൻമാനസവെളിയരുളിത്തന്നൊരു
സന്മാന്യൻ മമ ദേശികതിലകൻ
തൻമാഹാത്മ്യം വാഴ്ത്തുകയെളുതോ !!
നമ്മാലെന്തു നമസ്കൃതിയൊന്നോ
സമ്മാനിപ്പാനിങ്ങെളുതാവൂ.

ക്ഷത്രിയതേജോ വീര്യ പരാക്രമ
മതുമൊത്തൊരു മൂർത്തിയെടുത്തു ധ
രിത്രിയിലതു ജനിച്ചാൻ പണ്ടൊരു
ശക്തൻ മാർത്താണ്ഡാഖ്യനരേന്ദ്രൻ.
ഉത്തമലക്ഷണമൊത്തൊരു നരവര
സത്തമനെതു വിശിഷ്ടൻ !! ഹരിവര

ശക്തൻ, ഹരിപദ ഭക്തൻ, ഹരികരി
യുക്തൻ, ശുദ്ധൻ, യുദ്ധവിദഗ്ദ്ധൻ:
അത്തിരുമേനി വളർന്ന വരുന്നള
വതുചെറുപ്പം തൊട്ടേ ചിലചില
ശത്രുജനങ്ങളടുത്തുകിടന്നൊര
സത്തുകളൊത്തൊരു കൂട്ടംകൂടി
ഇദ്ധരവാഴ്ന്നവർ ചൂടേണ്ടും
ചരുതകിരീടാദികൾ ഭണ്ഡാരം
തത്തലസിക്കും സിംഹാസനമൊടു
പത്തനവസ്തു സമസ്തം, ശകുനികൾ
സത്യവിരോധികൾ, മൂത്തദുരാഗ്രഹ
വൃത്യാമാതുലനുപ സുതനാമൊരു
മത്സ്യനിലാക്കാനോത്തു പതുക്കെ
കൃത്രിമശാലികൾ, നമ്മുടെ ഭൂപനെ
നിത്യമുപദ്രവമേൾപ്പിച്ചാരവ
രത്രയുമല്ലവധത്തിനുപോലും
സതരരന്ധ്രം പാർത്തുവസിച്ചാർ.
അക്കഥയങ്ങനെ നീട്ടിപ്പോകിലൊ
രിക്കലുമില്ലവസാനം; നോക്കു ചു
രുക്കിപ്പറയാമക്കമലാക്ഷനെ
യുൾക്കമലത്തിൽ വഹിക്കും നരപതി
ഭാഗ്യോപയോധി, വിരോധികുലത്തെയ
ടക്കിമടക്കി മുടിച്ചു പൊടിച്ചു ക
ലക്കിയെറിഞ്ഞാൻ കടലിൻ നടുവിൽ.
"നോക്കിതു പോരധരാതല, മിന്നൊരു
നോക്കിനൊരറ്റം കാണുമിതെന്തിനു?

ലാക്കിലടുത്തു കിടക്കും പല പല
ദിക്കുകളൊക്കെയടക്കണ"; മെന്നായ്
ദിഗ്വിജയത്തിനെഴുന്നള്ളിപ്പുല
മുക്കിലിരുന്ന ഭരിക്കും ചില്ലറ
മുഷ്ക്കുപെരുക്കും രാജാക്കളെയും
അക്കര,യിക്കര, വാഴ്ച മിടപ്പുട്ട
വർഗ്ഗങ്ങളെയും തക്കംപോലെ മ
ടക്കിയൊടുക്കി യടക്കിയൊടുക്കം
തെക്കുസമുദ്രം തൊട്ട മുറയ്ക്കു വ
ടക്കുകിടക്കും കൊച്ചിവരെക്കും
ഊക്കൊടു തിരുവാംകൂറിൻ വിസ്തൃതി
യാക്കിയടങ്ങി പ്പാത്തു നരേന്ദ്രൻ.
ക്രൂരിരുളും വൻ പിശറും കാറും
മാരിയുമേറും കർക്കടകത്തിൻ
ഘോരദിനങ്ങൾ മുഷിപ്പന്മാരവ
മാറിയകന്നു തെളിഞ്ഞു പതുക്കെ
ക്കേറിവരും തിരുവോണക്കാല
ത്തേറിട്ട മൂസാഹത്തിനു തുല്യം
ദുഷ്ടന്മാരായുള്ളൊരു പാപികൾ
നഷ്ടന്മാരായ് തീർന്ന ദശായാം
ശിഷ്ടംകാലം ഭൂപതി നല്ല വി
ശിഷ്ടന്മാരാം വിദ്വാന്മാരും
ഇഷ്ടന്മാരും ബന്ധുക്കളുമായ്
പുഷ്ടിയെഴുന്നൊരു തൃപ്തിയൊടങ്ങു, യു-
ത്തിഷ്ഠിരനെപ്പോൽ വാണസുഖിച്ചു.
"ഭ്രമണന്മാക്കെന്നും തങ്ങടെ

വൈരികുലത്തെ യമത്താനവരൊടു
പോരിനു നേരിടുകെന്നതു, മനവധി
പേരെ വധിക്കുകയെന്നതു, മാലമായ്
തീരുകയില്ലെന്നുള്ളതു ശാസ്ത്ര
ദ്വാരാസമ്മത; മെങ്കിലുമയ്യോ!!
പാരംഹിംസ നടത്തിയതോർക്ക
ന്നേരം മമ ഹൃദിസങ്കടമ്, മെന്ന വി
ചാരം നിർമ്മലഹൃദയനു ഭൂപനു—
സാരംവന്നു വശായിട്ടതിനാ
യോരോസൽക്കർമ്മങ്ങൾ നടത്താ
നാരംഭിച്ചു മഹാശയ നരചൻ.
അംബുജനാഭൻ ഭഗവാൻ തന്നുടെ
യമ്പലമങ്ങു പുതുക്കിച്ചമ്പൊടു
ചെമ്പിടുവിച്ചു പൊന്നിൻ ധ്വജവും
മുമ്പിൽ പല പല വിലസിപ്പിച്ചു!
കൊമ്പന്മാരൊരു നൂറുപിടിച്ചാൽ
തുമ്പുമനക്കാ നാരില്ലാത്തൊരു
ഗംഭീരാകൃതി യൊറ്റക്കല്ലാൽ
വൻപൻമണ്ഡപമൊന്നു പടുത്തു.
സംപ്രതിപൂജ നിവേദ്യാദികളു
ങ്ങൻപതിരട്ടി വലിപ്പംകൂട്ടി.
കൊമ്പും കുഴലും തപ്പും തകിലും
ഭൂംഭൂംകാരം ഭേരികൾ മട്ടള
മിമ്പമെഴുന്നൊരിടയ്ക്കു, യുടുക്കുകൾ
തമ്പോറെന്നിവ മേളസമേതം
വൻപേറും ശീവേലികൾ മൂന്നും

PRESENTED BY:
SRI M. K. VASUDEVAN NAIR
MANIYARA VEEDU
M LAYINKIL

മുമ്പേതന്നെ നടപ്പിൽ വരുത്തീ.
ഊട്ടുതുടങ്ങീ വിപ്രന്മാരഥ
പാട്ടുതുടങ്ങീ രാജസ്തോത്രം
കേട്ടുതുടങ്ങീ വെളിയിൽ കീർത്തിക
ളാട്ടുതുടങ്ങീ ദാരിദ്ര്യത്തെ,
കോട്ടകിടങ്ങുകൾ ബലമായ് കെട്ടി,
ഗാട്ടകിടപ്പാൻ പട്ടാളക്കാർ;
കേട്ടുനടപ്പാൻ വേത്രികളനവധി
റോട്ടുനടപ്പാൻ, വഴിപോക്കർക്ക്
ങ്ങൂട്ടു; കിടപ്പാൻ വഴിയമ്പലവും.
ഭ്രഷ്ടാനം ഭ്രഷ്ടേവക്കനവധി
ശോഷാനം വിലയേറിന നൽ,പ്രതീ
മാഷാനം പണമേറും വിവിധ മ
ഹാഷാനങ്ങൾ വിശേഷദിനങ്ങളി
ലേതാനും വഷ്ശാശനമായി-
ട്ടേതാനും ചിലതൊക്കെ നിദാനം.
മുറജപമെന്ന മഹാസത്രം പ
ത്തുപതു ദിവസത്തേക്കു വിചിത്രം:
മറയറിയുന്ന മഹീസുരവർഗ്ഗം
ചുറചുറ വന്നു തിരക്കിക്കൂട്ടം!
നൂനെയ്യോലൻ കാളൻ പ്രഥമൻ
വരവർഗ്ഗം പലതു പടംശങ്ങൾ
പറയളവല്ല കണക്കരിചയ്യിനു
പറയാവല്ലതു ചെല്ലും ചിലവും
കുറവില്ലാത്തൊരു ദക്ഷണയുണ്ടതി
നൂതിയിൽ ലക്ഷം ദീപോത്സവവും,

മുറ മുറയായിട്ടിങ്ങനെ പലതും
തിറമൊട്ടു ഭൂപൻ ചെയ്ത സമസ്തം
പരദൈവതമാം പങ്കജനാഭന്റെ
തിരുവടിയിൽ കൊണ്ടടിയറവച്ചു.
മന്നവനന്നു തുലാപുരുഷാഖ്യം
പിന്നൊരുദാനം ചെയ്തു വിശേഷാൽ
പന്നഗശായി പരൻ പുരുഷൻ തൻ
സന്നിധിതന്നിൽ ചെന്നുവണങ്ങി
കുന്നുകണക്കിനു തങ്കക്കാശുകൾ
മുന്നിൽ വരുത്തിക്കൊണ്ടു തുലാസ്സിൽ;
"പൊന്നിനുതാനോ മാറും തൂക്കവു
മെന്നുടെമെയ്യഴകിനോ, നോക്കണ
മൊന്നുപരീക്ഷിച്ചെ" ന്നൊരുനിനവാ
ലെന്നതു തോന്നും തൽക്രിയകണ്ടാൽ.
പൊന്നിൻ നാണയമവയൊരു തട്ടിൽ
പിന്നെനരേന്ദ്രൻ മറൊരുതട്ടിലി
രുന്നുംകൊണ്ടഥ തെല്ലിടയങ്ങനെ
താഴ്ന്നും പൊങ്ങിയു മാടുന്നേരം
പൊന്നും താനും സമമെന്നുള്ളതു
നിന്നജനത്തിനു ബോദ്ധ്യംവന്നാൽ
ഒന്നെഴുനേറ്റാ സപ്തമശേഷം
വന്നുകിടക്കും ഭൂസുരസംഘ
ത്തിന്നുകൊടുക്കും ചട്ടമിതേവം-
"പാലയമാം ശ്രീ പങ്കജനാഭ!
മേലിതുരാജ്യം താവകമത്രെ.
കാലടിവന്ദിച്ചിങ്ങു ഭരിക്കും

ജോലിവഹിക്കാം ഞാനൊരു ദാസൻ:
ക്ലേശിക്കാശകൾ മുറിയില്ലടിയനു
പാലിക്കേണം വംശമിതെന്നും."

(മട്ടുമാറി)

ഏവം ചിരപ്രതിജ്ഞാ
ഭാവം ചിന്തിച്ചു പൂർവ—
മീ വഞ്ചിരാജ്യം തന്റെ
ദേവകൾ സമർപ്പിച്ചു,
ഭൂവിങ്കൽ ചിരകാല
മാവാസംചെയ്ത ഭൂപൻ
ദ്യോവിങ്കൽചെന്നു സുത്രാ
മാവിൻസഖിതപം പൂണ്ടു.

അമ്മഹാരാജൻ തന്റെ
ഭാഗിനേയൻ ശ്രീരാമ
വർമ്മാ കാർത്തികർക്ഷജൻ
സിംഹാസന സ്ഥനായീ
അമ്മാവനിരുന്നൊരു
സിംഹാസനത്തിൽ വാഴാൻ
ബ്രഹ്മാവറിഞ്ഞു തന്നെ
നിർമ്മിച്ചു പിട്ടോനത്തെ
അമ്മഹാനു ഭാവനെ
ന്നിമ്മഹീമണ്ഡലത്തിൽ
സമ്മതം സകലർക്കും
സഞ്ജാതമായീ തദാ-

ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങൾ രാജ
സന്മന്ത്ര തന്ത്രങ്ങളും
മർമ്മം ഗ്രഹിച്ചുറിഞ്ഞോ
രമ്മന്നവേന്ദ്രൻ ഗുരു.

ധർമ്മാചാരങ്ങളിലോ-ധർമ്മപുത്രരെക്കാളും
നിർമ്മലകീർത്തി; യുദ്ധകർമ്മത്തിൽ ധനഞ്ജയൻ;
സമ്മാനദാനേ കർണ്ണൻ; സന്മന്ത്രിദത്ത കണ്ണൻ;
സന്മാനീസാധുലോക, സമ്മോദ പ്രദായകൻ;
നമ്മുടെ "കിഴവനാം ധർമ്മരാജാ"വെന്നുള്ളോ
രമ്മഹാകീർത്തിയാലെ ദിങ്മുഖം വെളുപ്പിച്ചി
ട്ടമ്മാ!! നാല്പതുകൊല്ലമി മ്മഹിയിലെല്ലാർക്കു
മമ്മയുമച്ഛനുമായ് വാണു ഭരിച്ചിരുന്നു.-
തൽ കാലശേഷം വഞ്ചികാക്കുവാനോരോ കാലം
വിഖ്യാതിപൂണ്ട രാജന്യന്മാരുണ്ടായ് വന്നു:
അക്കാര്യമുള്ളപ്പെരും-അക്കമിട്ടോതീടുവാൻ
ഇക്കാലംവീണ്ടും വ്യാസ-നിങ്ങൊന്നുവന്നീടേണം.
കാലംചെല്ലുവെ; വംശമൂലമറിയുമെന്നു
"മൂലംതിരുനാളന്ത്യ കാലത്തേമന്നവേന്ദ്രൻ
ആലോചിച്ചൊരു നല്ലവേലചെയ്തതു ഫലി
ച്ചീലോകക്കാകെയിപ്പോളാലംബഹേതുവായീ.
സന്താനാർത്ഥമായ് ഭക്ത സന്താനം പദ്മനാഭൻ
സന്തതമാം ലക്ഷ്മിയാകും കാന്തയാളെത്തന്നെയും
പർവ്വതരാജവാസിയാം ശർവ്വദേവൻ തന്നുടെ
സർവ്വസമായിവാഴും പാർവ്വതീ ദേവിയേയും
ഉത്തമ വഞ്ചിപാല സത്തമവംശത്തിങ്കൽ
ദത്തെടുത്തുകൊള്ളുവാൻ ദത്തകളെന്നപോലെ

ശ്രീമഹാബലിപുര രാജധാനിയിൽനിന്നും
കോമളകളാം രണ്ടു രാജകന്യകകളെ
ശ്രീമൂലം മന്നവേന്ദ്രൻ ദത്തെടുത്തതിന്നത്തെ
ശ്രീമൂലകാരണമായ് തീർന്നിതുമഹാഭാഗ്യം.

(മട്ടുമാറി)

പാർത്ഥിവകുലമണി പങ്കജലോചന
ഭക്തശിരോമണി മൂലനൃപാലൻ
ദത്തിനുശേഷമെടുത്തു വളർത്തിയൊ
രത്തിരുമേനികൾ റാണികൾരണ്ടും
ഒത്തൊരുമിച്ചു സുഖത്തൊടുനൽപരു
വത്തിൽ മുതിർന്നവളർന്നദശായാം,
ഭർത്തൃസമേതകളാക്കാൻ ബന്ധു കു
ലത്തിൽ മികച്ചയുവാക്കളെ നോക്കി,
മൂപ്പുമുറപ്പടി ലക്ഷ്മീറാണിയെ
പുഷ്പനൃപാലകുലോത്ഭവനാമൊരു
സൽപുരുഷനും പാർവതി റാണിയെ
തൽപിതൃവംശജ, "ശുകമുഗനിലയ"കു
ലോത്ഭവനാമൊരു യുവനൃവരനും
കെല്പൊടുപരിണയമാശു കഴിപ്പി
ച്ചുൾപ്രമദേന വസിക്കുംകാലം,
തൽഫലമായൊരപത്യമുഖാംബുജ
മുൽപലബാന്ധവസൽപ്രഭയോടു
ദിപ്തിനിനായിധി പാർവതിറാണീ
കല്പകവല്ലിയിലത്തേ മുന്നം
കല്പനയേകിയതെന്നേവേണ്ടൂ, ജ

ഗൽപതിതന്മതമാക്കറിയാവൂ!
ചിത്രയതായൊരു നക്ഷത്രംകൊ
ണ്ടത്രജനിച്ചൊരു രാജകുമാരനെ
നേത്രനിമീലനമെന്യേപാത്തുട
നെത്രരസിച്ചൂ, മാതുലനുവരൻ.
പിന്നയുമചിരാൽ പാർവതി രാജ്ഞി
ക്കന്നതഗ്രണഗണ്യമന്ദിരയായി
കന്നിപിറന്നിതു കാത്തികനാളിൽ
കന്യകയൊന്നതുമെന്തൊരു ഭാഗ്യം:
ചിത്രാതാരജനവരജനായി
ട്ടത്രാടത്തിലുമേകമപത്യം
തത്രജനിച്ചൂ, സഹജന്മാരവർ
മിത്രസുധാകരയുഗളം തന്നെ.
മൂത്തമഹീശ്വരി,താൻ പ്രസവിച്ചൊര
പത്യമെടുത്തു വളത്തുവതിന്നായി
കാത്തിയൊടൊത്തുകൊതിച്ചത
ടുത്തുവരാത്തതു പാത്തു മനസ്സുമ
ടുത്തുകടുത്തതപോവ്രത ചര്യയെ
ടുത്തുജഗത്രയനാഥനെ നിർമ്മല
ഭക്തിമുഴുത്തു ഭജിച്ചുവശത്തു വ
രുത്തിയൊടുക്കമൊരുത്തമ പുത്രിയെ,
ഉത്രം നക്ഷത്രത്തിലുദിപ്പതി
നൊത്തവരം പരദൈവതമോടുക
രസ്ഥമതാക്കിസ്സഫലതയാന്നു
താത്പ്രതയോടു സുഖിച്ചുവസിച്ചൂ.
ഭാഗ്യംകൊണ്ടൊരു പെൺവഴികൂടി

ഭാഗ്യംകൊണ്ടു പിറന്നതുകണ്ടു്
ശ്ലാഘ്യം ശ്ലാഘ്യം വഞ്ചികുലത്തിനു
യോഗ്യമിതെന്നു പുകഴ്ത്താരെവരും.
ഇത്തിരുവാംകൂർ നാടുഭരിപ്പാൻ
ചിത്തിരനാളിലൊരാണുണ്ടായതു
മിത്തിരിപൂറകെ തൽസോദരിയായ്
കാത്തികനാളിൽ കന്യകയൊന്നും
ഉത്തടത്തിലൊരിളയകുമാരനു
മുത്തത്തിൽ പുനരൊരുകന്യകയും
സിദ്ധിച്ചതിനാൽ മൂലനുപേരുനു
വർദ്ധിച്ചൂ ഹൃദിപരമാനന്ദം.
ആത്തത്രാണപരായണനാംശത
പത്രദളാക്ഷൻ കണ്ണുതുറന്നു:
ദത്തെന്നുള്ളതു വഞ്ചികുലത്തിൽ നി
രുദ്ധംമേലിൽ ഭഗവൽ കൃപയാ
ഉത്തനപീകുലമൌലികം രണ്ടും
തത്തൽകാലത്താൺവഴി, പെൺവഴി
പുത്രൻ, പുത്രികളെന്നു പൊലിച്ചാൽ
പത്തൻപതുനൃപ തലമുറയോളം
ദത്തെന്നുള്ളതിനെന്തവകാശം?
മുത്തോടിങ്ങനെ മാതുലനുവരൻ
വാസ്തോഷ്പതിയൊടുതുല്യൻ മൂലജു
നത്തോത്സാഹമൊടവനിഭരിച്ചതി
വൃദ്ധോഭ്രത്വാസദ്ഗുപദം പ്രതി
യാത്തോദ്ധൃക്തനതായിമഹാത്മാ.

വഞ്ചിഭരിപ്പാനന്ന കുമാരൻ
പിഞ്ചുകിടാവാണെന്നതുമൂലം
കിഞ്ചിൽകാലംതൽ പ്രതിനിധിയായ്
മുൻചിട്ടയ്ക്കാരു ഭംഗവുമെന്യേ
അഞ്ചിതപിദ്ര്യാബുദ്ധിഗുണാദികൾ
തഞ്ചുംലക്ഷ്മീറാണി ഭരിച്ചാൾ.
സഞ്ചിതസൌഖ്യം സർവജനാനാം
വാഞ്ഛിതമൊപ്പിച്ചുള്ളതചരിതാ-
"വൻപനു പിന്നും-കൊമ്പനു മുന്നും
വൻപണിയെന്നു പറഞ്ഞതുപോലെ
"ഗംഭീരാശയനമ്മാവൻ "തിരു
മുമ്പു" ഭരിച്ചൊരു ഭാരമശേഷം
"സമ്പ്രതിമാമക തലയിൽതാങ്ങീ
"കിന്മുനരാവതു ചെയ്യുകതന്നെ.
"എൻഭഗവാനെ! പങ്കജനാഭ!
"നിൻപദമൊന്നേഗതിയെ" യെന്നിങ്ങനെ
സംഭൃതസംഭ്രമകമ്പിതമാമാൾ
ക്കാമ്പൊടുകൂടീട്ടെന്നാലും, സതി
തൻപദിവന്നൊരു "റീജൻറെ" ന്നപ
ദംപടിയേറീട്ടഖിലജനാനാ
മമ്പടികേമി!! യതെന്നൊരുബഹുമാ
നംപരമുളവാംമട്ടു പരിഷ്കൃതി—
സമ്പൽക്ഷേമ സുഖങ്ങൾ വളത്തെ-
ട്ടൊൻപതുകൊല്ലം നാടു ഭരിച്ചാൾ!
ചിത്രമതാണീ ലക്ഷ്മീ ഭഗവതി
കൃത്യമിതൊരു ദിശിപാത്തുംകൊണ്ടു, ധ

PRESENTED BY:
SRI M. K. VASUDEVAN NAIR
MANAYARA VEEDU
CHAYINKIL

രിതിയിലെങ്ങുംസകല ഗൃഹേഷ്വപി
നൃത്തംവെച്ചു കളിച്ചുവിളങ്ങീ.
സന്ധ്യകഴിഞ്ഞാൽ റോട്ടിൽനടപ്പാൻ
പാന്ഥന്മാക്കൊരു തൊന്തരവാകും
അന്ധതമസ്സിനെ നീക്കാൻവൈദ്യുത
ബന്ധംചെന്നൊരു ദീപാവലിയും!
മന്ത്രമസൂരിവിഷൂചിക പനിയോ
ടാന്ത്രംതൊട്ടഗദങ്ങൾക്കൊക്കെ നി
താന്തനിദാനമശുദ്ധജലം താ
നന്തരമില്ലതുകളയണമെന്നു, ഗൃ
ഹാന്തരമതിലും വെളിയിൽ പഥിപഥി
സന്തതനിർഗ്ഗളദമലാംഭഃ കുഴൽ
തൻതതിയങ്ങു ഘടിപ്പിച്ചതിനാൽ
ഹന്തകളിക്ക, കുടിയ്ക്ക, തുടങ്ങീ
ട്ടെന്തൊരുസൌഖ്യം !! സജ്ജനാനാം.
സ്വന്തനിവാസസ്ഥാനമതാകുമ
നന്താലയമതിലും ബഹുദൂരാൽ
സന്തതസഞ്ചാരത്തിനുറയിലും
സന്ധിപ്പിച്ചതുമഖിലന്നല്ലോ.
മാടണിമലയുമുലച്ചുകടാക്ഷ
ത്തോടു നിതംബവുമിട്ടുകുലുക്കി
ചോടുകൾ വെയ്ക്കുക, പാടിയടുക്കുക,
മാടിവിളിക്കുക, മുതലായ് പലപല
മോടികൾ കാണിച്ചാടിമയക്കി
ത്തേടിവരുന്നൊരു വിടരൊടുപലരൊടു
കൂടിമുറയ്ക്കു കുറച്ചുരമിച്ചതിൽ

നേടിയപണവും കൊണ്ടുകടപ്പാൻ
ധാടിയെഴുന്നൊരു ദാസികളെന്നവ
ധൂടികൾതന്നുടെ മോഹിനിയാട്ടം
ഈടിയലുന്നസദാചാരത്തെ
പാടേതകരാറാക്കിട്ടു മെന്ന
പ്പോടുനിനച്ചിനി മേലാലമ്പല
വാടങ്ങളിലിതു പാടില്ലെന്നറി
പ്പോടുനിറുത്തി പുണ്യാഹംചെ
യ്തീടിനകഥയും സുചിദിതമല്ലോ.
ആടുകൾ മാടുകളിവയെച്ചെന്നുയി
രോടുപിടിച്ചു കഴുത്തുകശക്കി
ച്ചൂടൊടുരുധിരം ബലിതുകുംവഴി
വാടുനടപ്പുകടുപ്പുമതെന്നാ
ക്കാടുസമാചാരത്തെപ്പുട്ടുകുപ
യോടുനിറുത്താൻ കല്പനയായതി
നോടുസമംകിമു ? മറൊരു സുകൃതം!!
നാരികളും ബഹു പുരുഷന്മാരും
ചേരും ദേവീ സന്നിധിതന്നിൽ
പാരംമദ്യമകത്തുചെലുത്തിയ
സാരംപോലും വെളിവില്ലാതെ
ഓരോപച്ചത്തെറികളെഴും ബഹു
പൂരപ്പാട്ടുകൾ പാടിയിരുന്നതു
തീരെനിറുത്താനീരാജ്ഞിപരി
ധീരമനസിനി കല്പനനൽകീ.
എന്തിനു വളരെപ്പറയുന്നിങ്ങനെ
തന്തിരുവടിയുടെ ഭരണക്കാലം

ചിന്തിതമതിലും നൂറുമടങ്ങു നി
രന്തരസൌഖ്യം വർദ്ധിപ്പിച്ചൂ.
തൻതിരുവയറാൽ കാത്തികനാളിൽ
ചന്തമെഴുന്നൊരു കന്യകയേയും
സ്വന്തകുലത്തിന്നഭിവൃദ്ധിക്കായ്
ഹന്തകൊടുത്തതു മിതിനിടയിൽതാൻ:
ചിത്തിരതിരുനാൾ രാജകുമാരനു
മിത്തരുണത്തിൽ വളർന്നുപഠിപ്പും
ബുദ്ധിവികാസവു മോജസ്തേജോ
വൃദ്ധിസമത്വ ഗുരുത്വഗുണങ്ങളു
മൊത്തുധരിത്രീ ഭാരം ചുമലിലെ
ടുത്തുനടപ്പാനാളായ് വന്നതു
പാർത്തു മുഹൂർത്തം കണ്ടവനീശ്വരി
ചേർത്തുമകൻറെ മകൻറെ ശിരസ്സിൽ
ചാർത്തികിരീടം ഭാരമൊഴിഞ്ഞു കൃ
താർത്ഥതയോടു സുഖിച്ചു വസിച്ചൂ.
പണ്ടുദിലീപൻ, രഘുവും, പൂജ്യത
പൂണ്ടവരാ, ജനനം, ദശരഥ, നെന്നിവർ
കൊണ്ടുപിടിച്ചു ധരിത്രിഭരിച്ചതു
കണ്ടവരൊടുവിൽ ശ്രീരാമൻ മുടി
കൊണ്ടളചിങ്കലയോധ്യയതെങ്ങനെ
യിണ്ടല സുഖവാസത്തിനുപോലും
കുണ്ഠതചേക്കും മട്ടു ഭയംകൈ
ക്കൊണ്ടുവിളങ്ങിയതെന്നൊരു വിസ്മയ
മുണ്ടതുപോലെ നമുക്കുംതോന്നാ
നുണ്ടിഹവേണ്ടും കാരണമിവിടെ!

മന്നവർ മുന്നവരെല്ലാമൊട്ടും
മാന്യതയാന്നവരല്ലെന്നല്ലതി—
ലൊന്നുമികയ്ക്കും ചിത്തിരനുവരൻ
തന്നുടെമഹിമയതെന്നേ വേണ്ടൂ!
കോമളമാകും കൊച്ചുടലാ വ്യാ
യാമംകൊണ്ടു ദഗ്ധസ്ഫുടഗാത്രൻ!
ഓമന്മന്ദസ്മിത മൃദുവാക്യ
സ്തോമംകൊണ്ടു വശീകൃതമിത്രൻ!
സോമശ്രീയുത തിരുമുഖകാന്തിയൊ
ടാമഞ്ജുപ്രഭമോയകിരീട
ശ്രീമൽകുണ്ഡല രത്നവിശേഷ
വ്യാമിശ്രീകൃത ഭ്രമജ്യോതിര
ത്തൈമപ്രാഭവന ധരിത മിത്രൻ!
തത്വമറിഞ്ഞോൻ തന്ത്രമറിഞ്ഞോൻ!
കൃത്യവിശേഷമതൊക്കെയറിഞ്ഞോൻ!
വിദ്യപഠിച്ചോൻ ബിരുദുലഭിച്ചോൻ
വിദ്വാന്മാർകളെയരികിലണച്ചോൻ
മന്ത്രമറിഞ്ഞോൻ തന്ത്രമറിഞ്ഞോൻ
മന്ത്രികൾതൻഗ്രണ ദോഷമറിഞ്ഞോൻ
ഭാഷയറിഞ്ഞോൻ ശേഷി നിറഞ്ഞോൻ
ദേശമശേഷം പാർത്തുതിരിഞ്ഞോൻ:
സംഗീതത്തിൽ രസമറിയുന്നോൻ
ഇംഗിതമറിയിക്കാതറിയുന്നോൻ.
സാരതയതിനാൽമേരുസമാനൻ,
ചാരുതയതിനാൽ മാരസമാനൻ:
ധീരതയിപടിചൊല്ലടിവഹമാനൻ:

ഭാരതജനതതികൃതബഹുമാനൻ:
ഇതുചെറുപ്പംതൊട്ടേ താനതി
മാത്രംസൽഗുണപാത്രമതാകാൻ
ചിത്തിരുത്തുപനൊരു മത്സ്യനതല്ല;കി
മതുനമുക്കിഹസന്ദേഹിപ്പാൻ;
പതികുലേശ്വര വാഹനനായ,ജ
ഗത്രയനായക നായൊരുഹരിയുടെ
പത്തവതാരം പോരാഞ്ഞിട്ടൊരു
ചിത്രമതാമവതാരമിതാവാം:
വാരാന്നിധിയുടെ പാരംചെന്നഥ
പാരംമഹിമയൊടിരുസമാനം
പാരാകെപ്പര മാളുന്നാംശല
വീരാണാം പതിസാഗ്രാട്ടിന്നുപ
ചാരംചെയ്യ തിരിച്ചതിലുള്ളൊരു
പേരുംപെരുമയുമൊക്കെ നിനയ്ക്കു
ന്നേരംമറ്റാരു മന്നവനിങ്ങനെ
യാരുണ്ടായതു വഞ്ചിക്കുലത്തിൽ!
നമ്മുടെ പൊന്നു മഹീശ്വരനിങ്ങനെ
നന്മതികഞ്ഞതിലെന്താണത്ഭുത
മമ്മയുമച്ഛനു മുത്തമരെങ്കിൽ
തന്മകനതുപോലല്ലാതാമോ?
കല്പകതരുവിൽ കളവിരിയുന്നതു
കയ്പേറുന്നൊരു കാഞ്ഞിരമാമോ?
ആപ്പിടിയാനയിൽനിന്നു പിറന്നിടു
മഭ്രകനാട്ടിൻ കുട്ടിയതാമോ?
കേസരിബീജത്തിന്നു ജനിപ്പതു

കേവലനാമൊരു കുനരിയാമോ?
അച്ഛൻതിരുവടി വിബുധകുലോത്തമ
നചരസ്വാന്തനനന്ത ഗുണാംബുധി
വിശ്രുതനാംഗല ഭാഷയിൽ വിരുതാ
ജ്ജിച്ചമരുന്ന മഹാശയനല്ലോ;
മാതാവിന്റെ മഹത്വം പാത്താ
ലോതാവല്ല തനന്തനുപോലും
ധാതാവിന്റെ മുഖത്തിലെഴും കവി
മാതാവൂഴിയിൽ വന്നു ജനിച്ചോ
ചേതോരമയാം രമയോസാക്ഷാൽ
ഭൂതേശന്റെ പരിഗ്രഹമോവാൻ
ഏതോഭഗവതി കൈക്കൊണ്ടീടിന
നൂതനമാമവതാരം തന്നേ:
ഉന്നതബുദ്ധി, യുദാരത, ധീരത,
ഖിന്നജനത്തില പാരകൃപാർദ്രത
മുന്നിൽവരുന്ന ജനങ്ങളൊടേതുപ
പന്നമതിന്നനു രൂപമതാം നില
പിന്നെപ്പല പല കലകളിലെല്ലാ
മുന്നതമായൊരു സാരഗ്രാഹിത
സക്കാർമുറകളിലൊക്കയു മറിവും
സൽക്കാരാദി വഹിക്കാൻ തിറവും
ഇക്കാലോചിത ലോകജ്ഞാന പ
രിഷ്കാരാദിയു മാക്കുണ്ടേവം
അബലകളൊക്കെ ച്ചപലകളെന്നും
അപരിശുദ്ധതഹത ചരിതകളെന്നും
അഖില സ്ത്രീജാതിക്കുമെഴും പഴി

യകലത്താക്കിയ തീത്തിരുവടിതാൻ!
അത്യവിശാലമനോ ഗുണമൊത്തജ
നിത്രിക്കുള്ളുപദേശ മശേഷം
ഏിതയുമാദര പൂർവ്വംകേട്ട പ
വിത്രൻ പുത്രനനുഷ്ഠിക്കുന്നു.
ഇങ്ങനെ വിവിധ ഗുണങ്ങൾതികഞ്ഞു വി
ളങ്ങിന ചിത്രാന്വവരൻ ഭരണ വി
ധങ്ങൾതുടങ്ങിയ സമയേ പല പല
സംഗതികൊണ്ടും വഞ്ചിവസുന്ധര
മംഗലഭംഗിയിൽ മുങ്ങിപ്പൊങ്ങി
മുഴങ്ങിയശസ്സും മുപ്പാരിടവും.
ഗമേധകവിഞ്ഞ പുരാതന മന്ത്രികർ
മാധവരായരു തൊട്ടവരെപ്പോൽ
സാധക ബാധക കാര്യാകാര്യ സു
ബോധവു മുശിരും വിശ്വസ്തതയും
ആദരവും ബഹു വിദ്യകൾംവിരുദും
മേദുരബുദ്ധിയു മറിവും പുനരക
മേ, ദൂരയെന്നതു കുറവും നിറവും
വാദരഹസ്യ വിശാലജ്ഞതയും
വേദവിധിസ്മൃതി ശാസ്ത്രപുരാണാ
സ്വാദംകൊണ്ടൊരു പരിപക്വതയും
ഏതൊരുദിക്കിലു മേതൊരുസഭയിലു
മേതൊരുവന്നു മെതിർക്കരുതാതൊരു
ചാതുരിചേരും വാചാലതയും
സാദംവിട്ട പരിശ്രമശീലവു
മാതുരരിൽ കൃപയെന്നിങ്ങനെ ഗുണ

മേതും കുറവില്ലാത്തൊരു വിദ്വാൻ
ഏതൊരു പുരുഷൻ മന്ത്രിപദത്തിൽ
സ്ഥാതവ്യൻമമ സേവകനെന്നായ്
ചേതസ്സിങ്കൽനിനച്ചു ശരിക്കുനി
രാതങ്കശ്രമമതു സാധിച്ചു;
ധീമാൻമാക്കണിതിലകം-സീ-പീ
രാമസ്വാമികളെന്നതെന്നൊരു
നാമം കേട്ടറിവുള്ളൊരു പുരുഷനെ
യാമന്ത്രിച്ചുവരുത്തിടിവാനായ്:
ആ മാനുഷനുടെ കീർത്തിമടക്കി
സോമൻകാണാമരയിൽ ചുററി
സുരവരനൊരു ഗ്രഹം "ഗ്രഹം"താനതുപോൽ
നരവരനെന്റെ "ജീവൻ"തന്നെ:
ഇരുവരുമൊത്തുപരിഷ്ക്കാരങ്ങൾ
തുരുതുരെന്നവ തുടർന്നുതുടങ്ങി:
മുമ്പേതാൻചില മുദ്രാവാക്യം
തൻപേക്കായവരുള്ളിലുറച്ചു:
"തൻപ്രജകൾക്കെന്തിഷ്ടം സുഖവും
"സാമ്പ്രതമതുതാൻ തങ്ങൾക്കെന്നും
"തൻപ്രജകൾക്കു വിശക്കുന്നേരം
"കുമ്പനിറയ്ക്കു നമുക്കുതെന്നും
"ധർമ്മംതാനൊരു കുലദൈവതമായ്
"നമ്മൾക്കെന്നും സേവ്യമതെന്നും
"സാക്ഷരരല്ലാത്തുള്ള ജനത്തെ
"യിക്ഷിതിതന്നിൽ കാണരുതെന്നും
"ജാതിയെമാത്രം വച്ചുംകൊണ്ടൊരു

GRANDHASALA

"ജാതിയുമരുത, സമത്വമതെന്നും
"കൈക്കുലിക്കാരായജനത്തെ
"കയ്യിലകപ്പടാതെറിയണമെന്നും
"മുഷ്ക്കൊടെതിർത്തു നടക്കുന്നാക്കിഹ
"തക്കൊരുശിക്ഷ കൊടുക്കണമെന്നും
ഇത്ഥംപലപല മുദ്രാവാക്യം
തത്പ്രജനമാരുപരിരുവരുമായ്
ഒത്തുമനസ്സിലുറച്ചു പരിഷ്കൃതി
സത്പരമോരാന്നങ്ങുതുടങ്ങീ.

(മട്ടുമാറി)

പല പല വിദൂരദേശങ്ങളിൽ ചെന്നിട്ട
പാഠശാലാബിരുദങ്ങളാർജ്ജിക്കുവാൻ
പെടുമൊരുപെരുംപാടുമെന്നല്ലവന്നക
പെട്ടിടും ദ്രവ്യച്ചിലവിൻപെരുപ്പവും
നലമൊടുനിരൂപിച്ചു നാനാകലകളും
നാട്ടിൽപഠിച്ചു സമർത്ഥരായ് ക്കൊള്ളുവാൻ
അതതു വിഷയങ്ങളിലത്യന്തപണ്ഡിത
രായുള്ളോരദ്ധ്യാപകന്മാരെയും വെച്ചു
സകലദിശിസമ്മതം സാദരംസാധിച്ച
സർവകലാശാല സൃഷ്ടിച്ചു വഞ്ചിയിൽ-
സരസപദസമ്മിളൽ സാഹിത്യപൂർണ്ണമാം
സംഗീതകൂൽകുലസാമ്രാട്ടതാനെന്ന
സതനുമപിസവ്വരും വാഴ്ത്തുന്നനമ്മുടെ
സ്വാതിനക്ഷത്രജമന്നവൻ തന്നുടെ
മധുരതരഗാനങ്ങൾ മാഞ്ഞുപോയീടാതെ
മട്ടിട്ടപുത്തനാക്കിപ്പഠിപ്പിക്കുവാൻ

സകലദിശിപേർപെറ്റ ഗായകന്മാരൊട്ടും
സംഗീതപാഠശാലാപിസംസ്ഥാപിതാ;
നിരവധിജനങ്ങൾക്കു നീളെഗ്രതാഗതം
നിശ്ചിതകാലത്തു നിത്യം നടത്തുവാൻ
നിരുപമജവങ്ങളാം ട്രാൻസ്പോർട്ടുവണ്ടികൾ
നീത്യാനിരത്തുകൾതോറും നിരത്തിച്ചു;
പൊതുമതലെടുപ്പിനെപ്പോഷണം ചെയ്യുവാൻ
പോരുന്നതാം വ്യവസായം പലവക
പൊലിമയൊടുചെയ്തിച്ചു പോരുന്നതിന്നിയും
പോരപോരെന്നുതാൻ ചെയ്യുന്നുപിന്നെയും.
എളിയകളിമൺ, റബ്ബറെ,ന്ന വസ്തുക്കളാ
ലേറിയശില്പവേലത്തരംമേത്തരം
കലിതകരകൗശലം ചെയ്യുന്നശാലകൾ
കാർഷികോല്പന്നപരിശ്രമശാലകൾ
വിതതജലപാതങ്ങൾ വീഴ്ന്നൊടുത്തുന്ന
വിദ്യുത്തെടുത്തുവിലപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ
വിവിധമിഹചെയ്യുവാൻ പള്ളിവാസൽപുരേ
വിദ്യുമാനമഹാ വൈദ്യുതശാലയും
ആക്കംപിടിക്കാതെ കൊച്ചിലേ ശീലിച്ച
വികൃതികളെനന്നാക്കി വീട്ടിലയക്കുന്ന
വിശ്രുതസൽഗുണ പാഠശാലാടിയും
ശിവശിവ ചെറുപ്പമാം ചിത്തിരമന്നവൻ
ശിങ്കംശിരസ്സിൽ കിരീടം ധരിക്കവെ
ബഹുമുഖമതായിട്ട സാധിച്ചകാര്യങ്ങൾ
ബാഹുജന്മാക്കാക്കു സാധിക്കുമിങ്ങനെ?!

(മട്ടുമാറി)

ഭൂതലമെല്ലാം ഖ്യാതിപരത്താൻ
കാതലതായിട്ടിനിയൊരുകാര്യം
ചെയ്തതുപാത്താലവിടുത്തെപ്പരി
പൂതമനസ്ഥിതി, ഭൂതദയാർദ്രത,
ചേതോധീരത തൻറെയപാരത,
വേദപുരാണസ്മൃതിശാസ്ത്രാദിയി
ലേതിലുമോരും തത്വനിരീക്ഷണ
നീതിവിശാരദ ബുദ്ധിഗഭീരത,
ഏതൊന്നേതൊന്നേറുമതെന്നാ
യേതൊരുവന്നും വാഴ്ത്തുകവയ്യാ:
ഹിന്ദുമതം ബഹുസുന്ദര; മായതിൽ
വന്നുപിറന്ന സഹോദരരിൽ ചില
രെന്നുമുതൽക്കാണെന്നറിവില്ലാ
തന്നുടെയുന്നതി തലയിലിരിക്കണ
മെന്നുദ്ദേശിച്ചൊരു ദുർമ്മോഹത്താൽ
ഒന്നിനൊടൊന്നു സമത്വംവിട്ടൊ
ട്ടന്ധനടിച്ചുനടന്നുതുടങ്ങീ.
തന്നെപ്പോലൊരു ജീവിയെനോക്കി
ത്താഴ്ന്നവനെന്നും, താനതിപൂജ്യത
യാർന്നവനെന്നും, തൻറെസമീപേ
വന്നാൽ തീർന്നുതീണ്ടിയതെന്നും,
എന്നല്ലവനെക്കണ്ടാലും ചില
മന്നന്മാക്കു കുളിക്കണമെന്നും,
ഒന്നരിയാടാൻ കൊള്ളാത്തവനെ

പ്പിന്നെത്തൊടുവാൻ ചോദിക്കണമൊ?
എന്നിങ്ങനെയൊരു "ചുത്താ" പ്ശാചുപ
ടൻപിടിച്ചു കേരളമെല്ലാം:
കുറവൻ പറയൻ പുലയൻ തീയ്യൻ
പറയുമ്പോളതിലല്പം മേലായ്
കുറവിൽ കുറവുണ്ടെന്നുള്ളവരും
കുറെയുണ്ടിങ്ങനെ ജാതികൾ പലതായ്
തുറവലുതാക്കിയധഃകൃതവർഗ്ഗേ:
മുറയും പലവകയവരിൽ ചാത്തീ:
മേലാൾക്കുള്ള കുളത്തിൽസ്നാനം
മേലാകിണറും തൊടുവാൻമേലാ
മേലകടക്കാൻ മുററത്തേക്കും
മേലാ സ്കൂളിലുമൊപ്പമിരിപ്പാൻ:
ശീലവെളുത്തതുടുക്കാൻമേലാ
പാലുകറന്നു കുടിക്കാൻമേലാ
നാലാമ"നായം, നാമവലികളിൽ
മേലാംമന്ത്രം പഞ്ചാക്ഷരമിവ
നാലാംജാതികൾ തൊട്ടുരിയാടൊരു
നാളുംചൊല്ലരുതെന്നൊരുവയ"പും,
നാലുക്കൊപ്പം കുളിയോ, കുറിയോ
നാമം ജപമോ ചെയ്യരുതവരും
കാലംപാത്തൊരുകോവിലിലേറി
കോലംകണ്ടുതൊഴാനോ കാശിനു
മാലയിളക്കോ വഴിവാടുകളോ
ചോലൊടുചെയ്യിപ്പതിനായ് ചെന്നാൽ
നാലമ്പലമോവേണ്ട, മതിൽപ്പുറ

PRESENTED BY:
SRI M. K. VASUDEVAN NAIR
MANIYARA VEEDU
MALAYINKIL

മാലംബിക്കുകപോലും മേലാ.
വേലയെടുത്തു നടപ്പാനുള്ളൊരു
കാലിമൃഗങ്ങളുമിതിലും ഭേദം:
കണ്ടാലൊരുകുളി തൊട്ടാലൊരുകുളി
മിണ്ടിക്കേട്ടാലതിനുണ്ടൊരുകുളി
തീണ്ടൽ; തൊടീലെന്നിങ്ങനെയുണ്ടോ
കുണ്ടാമണ്ടികൾ !! മലയാളക്കര
"പണ്ടാരഭ്രാന്താലയ"മെന്നതു
പണ്ടാരാണ്ടുപറഞ്ഞതുപോലെ:
കാശിയിൽവെച്ചു മഹേശൻ സാക്ഷാൽ
ശ്രീ ശിവനന്നൊരു പറയൻതൻവടി-
വേശിയണഞ്ഞെഥ "ശങ്കര" ഗുരുവൊടു
പേശിമനസ്സിൽ തത്വവെളിച്ചം
വീശിമറഞ്ഞൊരു കഥയുടെതത്വം
ലേശംപോലും കേട്ടറിവുള്ളവ
രീശല്യങ്ങൾക്കിടയാക്കിടുമോ !!
"ഇങ്ങനെയിട്ടു ചവുട്ടിതേയ്ക്കാൻ
തെങ്ങളിലെന്തൊരു കുറവെന്നുള്ളതു"
മങ്ങിയിരുന്നൊരധഃകൃതരായജ
നങ്ങൾ പതുക്കെയുണർന്നുതുടങ്ങീ:
ആംഗലവിദ്യാഭ്യാസവുമറിവും
ഭംഗിയിലംഗവിശുദ്ധ്യാദികളും
തിങ്ങിനചിലരതു മന്നവനോടു വ
ണങ്ങിയിണങ്ങി വഴക്കുതുടങ്ങീ:
"മറ്റസമത്വം പലതുണ്ടെങ്കിലു
"മേറ്റമസഹ്യമതീശ്വര സന്നിധി

“പറഞ്ഞൊഴിവാ നടിയങ്ങൾക്കിഹ
“പറഞ്ഞില്ലെന്നതു വെറുമന്യായം:
“കല്പനതരണം ദേവാലയമതിൽ
“നില്പതിനെന്നതുനിസ്സന്ദേഹം:
“അല്പവുമരുതുവിളംബം; തിരുവടി
“തൽപരമാത്മമറിഞ്ഞവനല്ലോ”
പാവപ്പെട്ടൊരധഃകൃതവഗ്ഗം
ദേവൻപ്പെട്ടൊരുമാനസമോടും
ഏവംകെഞ്ചിയുണത്തിയ സങ്കട
ഭാവംകിഞ്ചനശരിയാണെന്നതു
ധീവൻപേറും സീ. പീ. മന്ത്രിയു
മാവുംപോലെ സഹായിച്ചരുളീ:
“ആവാം ബാധകമില്ലതിനെ;ന്നാൽ
“തേവാരികളും തന്ത്രികരും വൈദികർ
“ഭ്രവാനവരും മറുള്ളനവധി
“പൂവ്വാചാരവസിഷ്ഠന്മാരും
“ഏവരുമിങ്ങൊരു സമ്മതിതന്നാ
“ലാവാമെ”ന്നതിഗംഭീരാശയ
മാവാക്കമ്മയുമുപദേശിച്ചു:
“ആരെല്ലാമനുകൂലിച്ചാലുമി
“താരെല്ലാം പ്രതിഷേധിച്ചാലും
“തീരെയെനിക്കൊരു ഭയമില്ലെ”ന്നതി
ധീരൻ നമ്മുടെ ചിത്തിരനുപനും
സാരജ്ഞൻ സകലാഗമതത്വ വി
ചാരംചെയ്തതിലുള്ളൊരു സത്തിനെ
യാരുംതാനറിയാതെ മനസ്സിൽ

സൈരംവെച്ചൊരു തീർച്ചയുമരുളീ:
തുല്യംചാത്തി വിളംബരമൊന്നതു
തുല്യംചൊൽവതിനില്ല ജഗത്തിൽ.
"ഹിന്ദുമതത്തിൽ പെട്ടവരെല്ലാം
"ദ്വന്ദ്വംവെടിഞ്ഞൊരുമിപ്പൊട്ടുകൂടി
"ചെന്നുഭജിപ്പാനിന്നു മുതൽക്കീ
"മന്നിലെഴുന്നോരമ്പലമെല്ലാ
"മൊന്നൊഴിയാതെ തുറന്നുകൊടുക്കണ"
മെന്നൊരുകല്പന കെല്പൊട്ടുനൽകീ.
ആനന്ദം പരമാനന്ദംബഹു
മാനംതാൻ തിരിയുന്നിടമെല്ലാം
ഹീനൻ ഞാനിതിനിന്നവരെല്ലാം
സ്നാനംചെയ്തു മുണ്ടുകൾമാറീ.
ധ്യാനംജപവും കോവിലുതോറും
യാനം ഭജനം വഴിവാട്ടകളും !!
മാനംപൂണ്ടൊരു മന്നവമണിയുടെ
പേനത്തുമ്പു വരുത്തിയഘോഷം !!
ബുദ്ധനശോകൻതൊട്ട മഹാജന
സിദ്ധന്മാരുടെ യവതാരംതാൻ
ഇദ്ധരവാഴും മന്നവനെന്നു പ്ര
സിദ്ധനതായീ ദിക്കുകൾതോറും !!
ചിത്രം ചിത്രം ചിത്തിനുപനുടെ
ചിത്രമെടുത്തു പൂജതുടങ്ങീ
ഛത്രം ചാമരമാനകം ഭേരിക
ളെത്രവിളക്കുകൾ തീവെട്ടികളും
ശ്രോത്രസുഖം ജയഗീതാവലിയാം

സ്തോത്രംവാദ്യ വിശേഷംപലതും
ഒത്തുതകർത്തു നഗരംതോറും
യാത്രോത്സവമഥ ഹരിജനസംഘം:
അത്രപവിത്രചരിത്രൻ നമ്മുടെ
ഗോത്രാവൃത്രാരാതി മഹാത്മാ
ചിത്രാതാരജനത്ര സുഹൃത്തമ
മിത്രഗണത്തൊടുമൊത്തതിമാത്രം
ഗാത്രസുഖത്തൊടു മാത്രാപിത്രാ
ഭ്രാത്രാസത്രാപിത്രാസം ഭവി
പത്തുസഹസ്രം സംവത്സരമിള
കാത്തുവസിപ്പാൻ പങ്കജനാഭ പ
ദത്തിൽ നമിക്കാം നമ്മാംക്കീവക
പാത്തുരസിക്കാമിഹയിരമിക്കാം.

Printed at the S. R. Press, Trivandrum.

D 22

ചൈത്രക്ഷേത്രം

(തുള്ളൽ)

കിളിമാനൂർ ആർ. മാധവവാര്യർ.

The Composer of Songs in "Bhakta Prahalda"

1122

Indic Digital Archive Foundation
gpura.org